

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> LEDEN >>> 104. sezóna 2013/14

S ÚSTŘEDNÍ DVOJICÍ DONA JUANA...

SOUTĚŽNÍ ČÁST GRAND FESTIVALU SMÍCHU

MARTIN MEJZLÍK NEJEN O RICHARDOVI III.

AMADEUS, FOTO M. KLÍMA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM **I→I** HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU **→★** UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

POZOR! PŘEDSTAVENÍ PRO SKUPINY '12 JSOU URČENÁ PRO ABONMÁ ROKU 2012, SKUPINA C'13 JE JIŽ PRO NOVÉ PŘEDPLATNÉ ROKU 2013.

LEDEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

STŘEDA	2.	18:00	RICHARD III.	KONEC 20:40	12. REPRIZA	X'12
ČTVRTEK	3.	17:30	DON JUAN	KONEC 19:40	6. REPRIZA	S
PÁTEK	4.	19:00	DON JUAN	KONEC 21:10	7. REPRIZA	E'12
SOBOTA	5.	19:00	DONAHA!	KONEC 21:50	98. REPRIZA	
NEDĚLE	6.	15:00	O. Sekora / TRAMPOTY BROUKA PYTLÍKA			P_N
			Úsměvné i napínavé příhody brouka Pytlíka, který všechno zná a všechno ví, vyprávěné nejen Sekorovými slovy, ale také tanečně-pohybovými kreacemi doprovázenými písničkami. Režie a choreografie M. Pacek j. h. Hostem Divadlo Lampion, Kladno.			
		19:00	G. Aron / MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD			→★

Irské monodrama s E. Balzerovou. Režie J. Kališová. Hostem **Filmová a Divadelní Agentura, Praha. Náhradní termín za zrušené představení v pondělí 3. 12. 2012!**

PONDĚLÍ	7.	8:30	TRAMPOTY BROUKA PYTLÍKA			ŠK
		10:30	TRAMPOTY BROUKA PYTLÍKA			ŠK
		17:00	TRAMPOTY BROUKA PYTLÍKA			Pp
ÚTERÝ	8.	18:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 20:40	21. REPRÍZA	
STŘEDA	9.	19:00	S. Bobrick – J. Steinová / SHELDON A JEHO MATKA PANÍ LEVINOVÁ aneb Jejich neuvěřitelná dobrodružství			✦
			Crazy komedie o komplikovaném vztahu matky a syna... Hrají N. Konvalinková a J. Zadražil. Režie V. Polesný. Hostem Divadlo v Řeznické, Praha. Uvádíme v rámci Prologu XIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu.			
ČTVRTEK	10.	17:30	RICHARD III.	KONEC 20:10	13. REPRÍZA	J
PÁTEK	11.	10:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	KONEC 12:00	41. REPRÍZA	šk
		19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	26. REPRÍZA	H ¹²
SOBOTA	12.	19:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	DERNIÉRA KONEC 21:00	42. REPRÍZA	
			Zakoupené vstupenky jsou slosovatelné v rámci soutěže Do divadla zadním vchodem.			
PONDĚLÍ	14.	19:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 21:50	14. REPRÍZA	K
STŘEDA	16.	19:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 21:50	15. REPRÍZA	M
ČTVRTEK	17.	18:00	HOLKY Z KALENDÁŘE		5. REPRÍZA	N
PÁTEK	18.	19:00	AMADEUS	DERNIÉRA KONEC 22:00	58. REPRÍZA	
			Mimořádná repríza živě doprovázená Komorní filharmonií Pardubice.			
SOBOTA	19.	18:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	KONEC 20:40	22. REPRÍZA	U ¹²
NEDĚLE	20.	19:00	N. Simon / ŘEČI, ŘEČI			✦
			Hra, která spojuje klasickou americkou grotesku s evropskou konverzační a situační komedií. Do prominentního domu náměstka newyorského starosty se sjíždějí pozvané páry na oslavu manželského výročí. Se zděšením však zjišťují, že se jejich společný přítel pokusil o sebevraždu... Hrají O. Brousek, I. Pazderková, M. Randová, P. Nečas, M. Kobrová, D. Rous a další. Režie P. Šimák. Hostem Divadlo Na Fidlovačce, Praha. Uvádíme v rámci Prologu XIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu.			
ÚTERÝ	22.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE		6. REPRÍZA	F ¹²
STŘEDA	23.	17:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KONEC 19:10	24. REPRÍZA	L
PÁTEK	25.	19:00	DIVADELNÍ BÁL		🔗 str. 22–23	
			Ples Východočeského divadla Pardubice pro předplatitele, přátele a diváky divadla.			
SOBOTA	26.	19:00	MĚSTSKÝ PLES		🔗 str. 22–23	
			Ples statutárního města Pardubice, VČD a Komorní filharmonie Pardubice.			
ÚTERÝ	29.	10:00	MEFISTO	KONEC 13:00	25. REPRÍZA	ŠK
		19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	KONEC 21:10	25. REPRÍZA	A ¹²
ČTVRTEK	31.	19:00	DON JUAN	KONEC 21:10	8. REPRÍZA	C ¹³

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

STŘEDA	2.	19:00	VOLÁNÍ SIRÉN						 str. 19
			Hostem zábavného večera bude bývalý člen souboru, známý herec a moderátor V. Čech .						
STŘEDA	9.	8:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	↔	KONEC 9:25	11. REPRIZA	ŠK		
		10:30	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	↔	KONEC 11:25	12. REPRIZA	ŠK		
NEDĚLE	13.	19:00	JAK SE CO DĚLÁ						
			Večer věnovaný dílu K. Čapka sestavený z jeho rozmanitých prací, které dokáží potěšit i rozesmát. Autor se zamýšlí nad vznikem anekdot či nad praštěným divadelním světem. Hrají C. Mayerová a P. Kostka. Scénář a režie T. Vondrovic. Hostem Divadlo Viola, Praha .						
PONDĚLÍ	14.	19:00	F. Apke / SLEPICE NA ZÁDECH					 str. 20–21	
			Svižná situační komedie na půdorysu milostného trojúhelníku s překvapivými zvraty a slovním, místy až černým humorem. Režie M. Tyc j. h. První české uvedení hry. Uvádíme v cyklu INprojekty (Malé inscenační projekty světových novin) .						
STŘEDA	16.	10:00	I. Dušková – F. Carter / ŠKOLA MALÉHO STROMU					ŠK	
			Dramatizace stejnojmenné knížky o malém Indiánovi, jehož prarodiče ho učí indiánské moudrosti – lásce ke všemu živému a neživému. Hostem divadelní soubor Cylindr .						
ČTVRTEK	17.	19:00	VLADIMÍR MIŠÍK & ČDG						
			Koncert legendárního českého muzikanta a zakladatele rockové kapely ETC.						
NEDĚLE	20.	15:00	ČERT A KÁČA						
			Klasická česká pohádka s písněmi. Režie M. Kužel. Hostem Divadlo hrou, Praha .						
		17:00	ČERT A KÁČA						
PONDĚLÍ	21.	9:00	ČERT A KÁČA					ŠK	
		10:30	ČERT A KÁČA					ŠK	
NEDĚLE	27.	15:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	↔	KONEC 15:55	13. REPRIZA	Pn2		
STŘEDA	30.	19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!	↔	KONEC 20:10	28. REPRIZA	B3'12+H3'12		

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	9.	19:00	DVANÁCT ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ	SKUTEČ
ÚTERÝ	15.	19:00	DVANÁCT ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ	SVITAVY
PONDĚLÍ	21.	19:00	DVANÁCT ROZHNĚVANÝCH MUŽŮ	TÁBOR
ČTVRTEK	24.	19:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	HRADEC KRÁLOVÉ
STŘEDA	30.	19:00	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	MLADÁ BOLESLAV

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

B. Comden – A. Green – **str. 24**

- N. H. Brown - A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Magická komedie. Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha. Hrají J. Konečný j. h. nebo P. Borovec, P. Janečková, L. Špíner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h.

T. Firth **str. 16–17**

HOLKY Z KALENDÁŘE

Laskavá komedie vycházející ze skutečné události, která pojednává o obyčejných ženách, z nichž se díky aktům v charitativním kalendáři na čas staly celebrity. Hrají J. Janoušková, J. Paulová j. h., D. Novotná, L. Mecerodová, R. Chvalová, H. Malehová j. h. a další. Režie P. Novotný.

T. Karpianus / PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN

Hravá pohádková taškařice o tom, co se stane, když se při prohlídce hradu Pernštejn zmocní zlobivý mazaný kluk kouzelného zvonečku a nejhezčí holky na hradě. V režii T. Karpianus j. h. hrají L. Mecerodová, M. Sikorová, P. Borovec a A. Postler.

W. Shakespeare **str. 7–9**

RICHARD III.

Tragédie člověka, jehož jedinou láskou je nenávist... člověka, který chce vše, protože sám není ničím... který udělá vše pro to, aby měl moc, s mocí však nenadělá nic. V titulní roli M. Mejzlík. Režie Z. Dušek j. h.

K. Mann – A. Mnouchkine / MEFISTO

Faustovský příběh o herci, který se ve své touze po velkých rolích postupně zaprodá i nacistické moci. Hrají L. Špíner, který byl za roli Hendrika Höfgena nominován na Cenu Thálie 2011, M. Mejzlík, J. Musil, D. Novotná, M. Sikorová, P. Tenorová a další. Režie P. Kracík j. h.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!

ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické a v níž se odráží i české dějiny a rozličné lidské osudy. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závody na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

Molière / DON JUAN **str. 10–17**

Vrcholná komedie velikána světového divadla o člověku, který překračuje všechny hranice. Don Juan je vášnivý svůdce žen. Všechny úspěšně dobývá, všem slibuje manželství, ale žádné nedokáže zůstat věrný. Užívá si života bez výraznějšího cíle, uspokojuje jen své potřeby, na druhé se neohlíží... V hlavních rolích L. Špíner a P. Borovec. Režie K. Dušková j. h.

T. McNally – D. Yazbek / DONAHA!

Slavný broadwayský muzikál o partě nezaměstnaných dělníků, kteří svou svízelnou životní situaci vyřeší založením pánské striptérské skupiny. Skvělá zábava, podmanivá hudba a vynikající herecké výkony v režii R. Stolpy j. h.

D. Wasserman – J. Darion **str. 24**

– M. Leigh / MUŽ Z KRAJE LA MANCHA

Slavný americký muzikál, v němž se mísí realita a fikce. Chytlavé melodie, statečný rytíř Don Quijote, vtipný sluha Sancho a krásná Aldonza vás dojmou i pobaví a připraví nezapomenutelný zážitek! V hlavních rolích L. Špíner, J. Kalužný a K. Jelínková. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková nebo M. Sikorová, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána. Režie P. Novotný.

P. Shaffer / AMADEUS

Strhující drama o velikánech lidstva i o nás samých nabízí kromě hereckých výkonů i setkání s Mozartovou hudbou a operními áriemi. Režie M. Tarant j. h., v hlavních rolích J. Vrána, L. Špíner a P. Tenorová. Na vzniku inscenace spolupracovala Komorní filharmonie Pardubice pod vedením šéfdirigenta M. Ivanoviče.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŽÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmetá jeho duši na kusy. Láska svede dohromady čtyři muže a krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí... Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý j. h., J. Vrána, P. Novotný, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

PŘIPRAVUJEME NA ÚNOR

MĚSTSKÉ DIVADLO

- NEDĚLE **10.** 19:00 **F. Houtappels / NA MĚLČINĚ**
 Hra, která disponuje životní moudrostí, humorem a zároveň je v ní odvěký příběh běhu času vnímáný přes model rodiny. Tři ženy rekapitulují po smrti manžela a otce svůj život... Hrají I. Janžurová, S. Remundová, B. Munzarová a M. Vladyka. Režie J. Nvota. Hostem **Divadlo Kalich, Praha**. Uvádíme v rámci **Prologu XIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu**.
- SOBOTA **16.** 19:00 **J. B. Thomas / CHARLEYOVA TETA** **PREMIÉRA P1**
 Teta má zpoždění. Ale zasnuby se nemohou konat bez ní! Jedině, že by se za ni někdo přestrojil... Co z takového podvodu může vzejít?! Uvidíte v jedné z nejlepších komedií všech dob, plné třeskutých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.
- NEDĚLE **17.** 19:00 **CHARLEYOVA TETA** **PREMIÉRA P2**
 PONDĚLÍ **18.** 19:00 **VĚRA ŠPINAROVÁ A ADAM PAVLÍK BAND**
 Koncert stálce naší populární a rockové hudby, která se pro svůj sytý hlas a temperamentní vystupování stala jednou z nejoblíbenějších českých zpěvaček. Pořádáno ve spolupráci s VM ART production.
- ÚTERÝ **19.** 19:00 **E. Rovner / VRÁTILA SE JEDNOU V NOCI**
 Brilantní komedie o starém mládenci, za nímž se po deseti letech „odpočinku“ v hrobě vrátí jeho matka, aby si osobně proklepla synovu nevěstu... V hlavních rolích L. Švormová a V. Vydra. Režie R. Lipus. Hostem **Agentura Harlekýn, Praha**. Uvádíme v rámci **Prologu XIII. ročníku GRAND Festivalu smíchu**.

25.2. – 4.3.

XIII. ROČNÍK GRAND FESTIVALU SMÍCHU

 str. 18

Program soutěžní části festivalu, která je již v prodeji, naleznete dále ve zpravodaji, doprovodná část se v době odevzdávání zpravodaje do tisku ještě upravovala. Kompletní program bude znám počátkem ledna a naleznete ho v předprodeji divadla či na www.vcd.cz.

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

- SOBOTA **9.** 19:00 **S. Thiéry / POKUSNÍ KRÁLÍCI** **PREMIÉRA P1A**
 Absurdní komedie z jedné banky, jejíž návštěva se promění ve zlý sen! Hrají J. Pejchal, M. Tichý j. h., L. Vlášková a další. Režie A. Petrželková j. h.
- NEDĚLE **10.** 19:00 **POKUSNÍ KRÁLÍCI** **PREMIÉRA P2A**

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

NEMOHL BYCH SE MÍT LÉPE!

Martin Mejzlík o Richardovi III.,
o divadle a hlavně o sobě

Sejít se s hercem na kus řeči nepotřebuje žádný důvod. Schůzka s Martinem však měla důvod velmi pádný – má za sebou práci na jedné z nejslavnějších postav světové dramatiky. Jeho Richard III. vzbudil zájem publika, kritiky a uchvátil i mě osobně. Já mám navíc jedinečnou možnost srovnání – Martina znám bezmála třicet let a dobře si pamatuju jeho absolventskou práci. V režii Januše Klímšy hrál v DISKu Macbetha, další obrovskou postavu Williama Shakespeara. Ale minulost jsme nechali ležet stranou a mě zajímala hlavně přítomnost tohoto mimořádného herce...

Není obvyklé, že se ve dvou tak blízko umístěných divadlech, jako jsou Východočeské divadlo Pardubice a Klicperovo divadlo v Hradci Králové, nasadí stejný titul a má premiéru jenom týden po sobě. Na účet dramaturgie chci jenom podotknout, že tato vzácná shoda nebyla úmyslná. Zajímá tě, jak se s tímto titulem „popasovali“ v sousedním Hradci? Pojedeš se na jejich inscenaci podívat?

Určitě by mě to zajímalo, ale nevím, jestli se tam vypravím. Při současné vytíženosti v divadle mi moc volného času nezbyvá. Některé Drábkovy inscenace jsem ale viděl a ve většině případů se mi líbily.

Já jsem zatím taky hradeckého Richarda neviděl, jenom jsem četla nějaké recenze. Ale slyšela jsem, že je to velká legrace, že je inscenovaný jako kabaret. Dokonce mi někdo nabízel, jestli bych ho nechtěla vybrat na Festival smíchu... Nedovedu si to představit, ale proč ne? V časech Shakespeara se k mnoha látkám přistupovalo lehčeji. A navíc, bylo to jinak, ženské role hráli muži. Takže proč ne Richard jako žena? (RICHARDA III. V HRADCI KRÁLOVÉ HRAJE PAVLÍNA ŠTORKOVÁ – POZN. RED.) Nemám rád na divadle naschvály, nemusím rozumět všemu, ale to základní chci pochopit.

Jaký je tvůj Richard III.? Cituju z recenze: „Je chladný manipulátor a kalkulátor.“ V čem mu rozumíš a co tě na něm nejvíc popouzí? →

Nevím, jaký je. O divadle by se nemělo moc mluvit, divadlo by se mělo hrát. A posouzení je na divákovi. Samozřejmě, že každá postava musí něco vyzařovat, musí na lidi nějak působit, a to je pro mě jako pro herce podstatné. Richard je zvláštní tím, že na něm není nic dobrého. V něm může být sympatický, ale hledat na něm něco pozitivního nejde. Lépe se mi hrají záporné postavy, které v sobě mají i něco dobrého, lidského, nic přece není černobílé. Ale Richard ano. Ten je vlastně jenom černý.

Jak pracuješ na roli? Uděláš si před zkoušením vlastní úsudek? Nebo spoléháš na koncepci režiséra a necháš se jím s důvěrou vést?

Když se bavíme o Richardovi, tak i když tu hru znám, nejdřív si přečtu text, daný překlad. Jednou, dvakrát, třikrát. Ale konkrétní představu ještě nemám, udělám si zatím jen názor. Zpravidla se neučím text dopředu, aniž bych se setkal s režisérem a aniž bychom si spolu řekli základní cestu, kudy se chceme ubírat. To je pro mě velmi důležité. S pohledem režiséra se pak snažím ztotožnit a vejít se do něj se svým názorem. Mám rád, když je režisér připravený a ví přesně, co chce. V první fázi zkoušení jsem většinou velmi opatrný, snažím se režiséra co nejvíce vnímat a poslouchat. Až v poslední třetině zkoušení jsem si jistější a tam už režiséra tolik nepotřebuju, jen k nějakým korekcím.

Jak se ti pracovalo s režisérem Zdeňkem Duškem?

Pracovně jsem se se Zdeňkem Duškem setkal už na Rackovi a myslím si, že to bylo jedno z nejlepších představení za tu dobu, co jsem v tomto divadle. A řekl bych, že bylo nedocenené. Ale v dnešní době je to těžké, asi se Čechov špatně prodává. Práce se Zdeňkem Duškem je pro mě velmi přínosná. Je připravený do posledního puntiku, stojí si za každým slovem v textu. Mně jeho styl práce vyhovuje, ty jasně dané mantinely, vymezený prostor. Daleko víc než volnost.

Jací režiséři tě zajímají? Máš takové, se kterými bys šel do rizika, do neosvědčeného projektu s nejasným výsledkem?

V podstatě každá nová inscenace je neosvědčený projekt s nejasným výsledkem. Ale kdybych měl jmenovat něco opravdu mimořádného, tak to byly Bláznovy zápisky, ty jsem si vůbec nedovedl představit jako divadlo. Ale s takovým režisérem, jako je Marián Pecko, jsem ochoten jít i do takového rizika.

Zajímají tě recenze, hodnocení a kritiky představení?

Čím jsem starší, tím mě to zajímá méně. Ze začátku jsem si to hodně bral. Samozřejmě by mi negativní kritika vadila i dnes, ale pokud si recenzi nepřečtu a nás v divadle na nástěnce, tak se po ní nepídím. Konstruktivní kritika určitě smysl má, ale málokdy jsem se s ní setkal. Kritika u divadla bude vždy subjektivní, umění se těžko hodnotí objektivně.

Myslím si, že být hercem je velmi nesvobodné povolání – jste odkázáni na dramaturgii, která vybírá tituly i režiséry, jste závislí na režisérech, kteří dělají obsazení... Máš někdy tento pocit nesvobody?

Pocit nesvobody v práci mám snad celý život. A je pravda, že čím jsem starší, tím je intenzivnější. Herec si o ničem nemůže rozhodnout sám. Když je člověk mladší a nemá rodinu, závazky, tak si může dovolit to, co udělal třeba Ivan Trojan, že odešel z velkého a zavedeného Divadla na Vinohradech a stal se členem začínajícího Dejvického divadla. Asi by se to dalo, udělat si partu lidí kolem sebe, dát něco dohromady, vymyslet tvář toho, co opravdu chtějí realizovat... Ale takové dobrodružství už pro mě není.

Kdybys mohl být na chvíli dramaturgem, jaké tituly bys nasadil pro naše divadlo?

Já nejsem tak sečtělý a vzdělaný, abych do toho mohl moc mluvit. Zároveň si uvědomuji, že jsme repertoárové divadlo a musíme hrát pro všechny věkové kategorie a skupiny. Jsme jediné divadlo tady a toto všechno musí naše divadlo splňovat. Víím, že nemůžeme dělat repertoár jako například už zmiňované Dejvické divadlo. Ale když mi kladěš tuto otázku, tak chci jenom říct, že dramaturg by měl být velmi poctivý vůči svému týmu a ta práce by měla být především originální, výjimečná. A objevná. Příjde mi špatné, když se dokolečka ve všech divadlech hrají stejné tituly. Vždyť skvělých současných titulů je strašně moc, ať už jsou to komedie nebo současná témata, která můžou diváka zasáhnout. Myslím, že je povinnost dramaturga hledat nové věci, které se například hrají v zahraničí a jsou o naší společnosti a o tom, co se děje teď a tady. Prostě volám po větší originalitě.

Před rokem jsi oslavil kulatiny. Jak se ti žije s pěti křížky na zádech? Byly narozeniny důvodem k nějaké životní bilanci?

Ani ne, nevnímám jsem to jako mezník.

A co máš tedy jako mezník?

Asi spíš věci, které jsem udělal, které jsem neudělal, které jsem zkazil, které se mi povedly; z některých mám radost.

Co z těch věcí převažuje?

Teď převažuje to, že si myslím, že si ani nezasloužím, že jsem tak šťastný, že bych se nemohl mít líp. Že to ani není mým přičiněním, že žiju v harmonii.

Máš pocit, že by ses nemohl mít lépe? To je krásné!

Asi se to seběhlo nějakou shodou okolností a náhod. Anebo je to dáno šůry. I ty průvihy, díky nimž jsem se dokopal sem do Pardubic.

Věříš na osud? Myslíš, že jsme nějak determinováni?

Věřím. Myslím, že je nahoře něco víc než my. O nás ale rozhodují i ti naši světšší páni, tady dole. Třeba o naší profesní kariéře.

Máš ještě malé děti, to tě určitě svým způsobem dělá mladším. Nebo už cítíš tíhu let?

Sice o tom nepřemýšlím, ale vím, že mám jiné starosti, než kdybych měl děti dospělé. Ještě si s nimi hraju, jsem pro ně důležitý a oni mě potřebují. Za chvíli mě už potřebovat nebudou a pak si třeba věk uvědomím. Teď mě vnímají jako nejskvělejšího tátu. Syn Adam mi nedávno namaloval obrázek k narozeninám a na něm stálo: „Toto je můj táta – supertáta. Táta je ten nejlepší herec. A nejen to, je i nejlepší táta na světě.“ – a to jsou věci, které si táta musí schovat.

Adámek už v našem divadle hrál v muzikálu Donaha, dokonce tvého syna. Jaké to bylo stát se synem na jevišti?

Bylo to fajn, i když jsem byl nervózní i za něj, ale nijak to nepřeceňuju. To se tak stává lidem u divadla. K ničemu jsem ho nenutil. Byl nápad, aby v tom hrál, a on se toho chytl a veřejně vystupovat mu nedělal žádný problém. Těší se na každé představení, ale má i důležitější věci jako fotbal nebo počítač.

Jak odpočíváš?

Nejlépe s rodinou, s dětmi, trávím s nimi hodně času. Ale odpočinu si i sám, sportem. I když už mnohem méně než kdysi. To jsem byl na tenise každý den třeba dvě hodiny. A pak jsem se oženil, přišly děti, zhoršilo se mi zdraví, sekly se mi záda a já si zpětně říkám, že to mělo něco do sebe. Že to zase byl nějaký zásah shůry. Přerušil jsem ten intenzivní sport a jsem s dětmi. Jsou prostě důležitější. A taky odpočívám na chalupě. Mám rád, když něco udělám vlastníma rukama.

Je něco, co bys změnil na sobě, na životě, co žiješ?

Neměnil bych nic. Jsem spokojený, jak to je. Kdyby to šlo, změnil bych dobu, ve které žijeme. Všechno je hektické a uspěchané. Ale osobní život mě naplňuje. Ještě bych si přál, aby se nám podařilo vychovat z dětí slušné lidi, a chtěl bych se dožít jejich dospělosti a samostatnosti. A samozřejmě abychom byli všichni zdraví. To je pro mě asi nejdůležitější.

Martine, děkuji za rozhovor a přeji ti další krásné role a spokojený život.

JaU

J. KALUŽNÝ, M. MEJZLÍK A R. ŽÁK, RICHARD III., FOTO M. KLÍMA

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Režisérka Kateřina Dušková 1. prosince poprvé představila své zpracování příběhu legendárního svůdce žen **Dona Juana**. Ve známé Molièrově komedii titulní roli přesvědčivě ztvárnil Ladislav Špíner. První velkou příležitost v pardubickém angažmá (pomineme-li Puka ve Snu noci svatojánské, kterého z důvodu zranění zatím nehrál) plně využil Petr Borovec, který roli Juanova věrného sluhy Sganarela zvládl na výbornou, a možná ještě líp! Oba hlavní představitelé si také za své výkony během premiéry vysloužili ovace na otevřené scéně, což se u činohry běžně nestává.

Následující ochutnávkou z popremiérové oslavy přijměte jako pozvánku na některou z repríz naší novinky na repertoáru... RaS

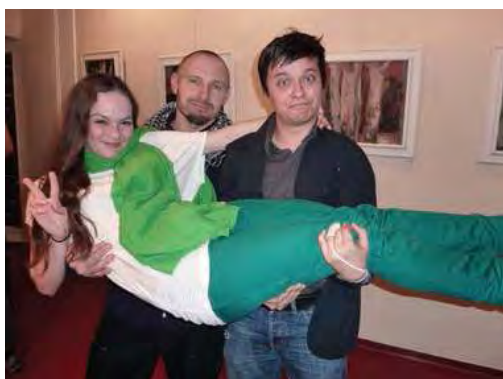
P. JANEČKOVÁ A P. BOROVEC, **DON JUAN**, FOTO L. SKOKAN

PETRA JANEČKOVÁ A SAMOZŘEJMĚ LÁŠA ŠPINER BYLI HVĚZDAMI VEČERA! MEZI PRVNÍMI GRATULANTY ZA JEJICH VÝKONY NA JEVIŠTI BYL BÝVALÝ SENÁTOR A PRIMÁTOR ING. JIŘÍ STRÍTEŠKÝ.

REŽISÉRKU KATEŘINU DUŠKOVOU (UPROSTŘED) PŘIJEL PODPÓRIT JEJÍ TATÍNEK LADISLAV DUŠEK, HEREC LIBERECKÉHO DIVADLA F. X. ŠALDY, KTERÝ SE U NÁS RÁD SETKAL I S JANOU UHEROVOU.

NESKRYVANÁ RADOST PO PREMIÉŘE! PETRA TENOROVÁ V NÁRUČI PAVLA KONVALINY, KTERÝ HERCE UČIL ŠERMÍŘSKÝM SOUBOJŮM, A PETRA BOROŠCE – DALŠÍ STAR SLAVNOSTNÍHO VEČERA.

ŠÉFKA BALETU DIVADLA F. X. ŠALDY A CHOREOGRAFKA DONA JUANA ALENA PEŠKOVÁ S MARTINOU SIKOROVOU, KTERÁ V TANEČNÍCH SCÉNÁCH PŮSOBILA JAKO PROFESIONÁLNÍ TANEČNICE.

NA POPREMIÉROVÉM RAUTU VE FOYER SE VÝTEČNĚ BAVILI I TAJEMNICE UMĚLECKÉHO SOUBORU LŮCKA PTAČKOVÁ A ZDENĚK RUMPÍK.

OSLAVY SAMOZŘEJMĚ POKRAČOVALY V DÍVADELNÍM KLUBU, KDE SE U BARU SEŠLI HUDEBNÍ SKLADATEL DAREK KRÁL, KOSTÝMNÍ VÝTVARNICE KRISTINA MATRE KRÍŽOVÁ A JOSEF PEJCHAL.

SGANAREL A JEHO PÁN DON JUAN

ANEB PETR BOROVEC A LADISLAV ŠPINER

DON JUAN, FOTO L. SKOKAN

V inscenaci Moliérova Dona Juana režisérky Kateřiny Duškové hrají ústřední dvojici – Dona Juana a jeho sluhu Sganarela – LADISLAV ŠPINER a PETR BOROVEC. Při této příležitosti jsme se sešli ke společnému rozhovoru – brzy po premiéře ve středu 5. prosince – abyste se mohli dozvědět podrobnosti o jejich společné práci i o dalších hereckých úkolech, které oba v budoucnu čekají. Bylo to příjemné a uvolněné setkání, při kterém se oba herci velmi bavili a svůj smích si přáli vám zprostředkovat pomocí známých „smajlíků“. :-)

Láďo, jak jsi reagoval, když ses dozvěděl, že budeš hrát velkou legendární postavu Dona Juana? Toužil jsi po této roli?
Láďa: Tak za prvé, nikdy mě nezapadlo, že by to měla být nějaká legendární role. Myslím, že je to velká role jako každá jiná. Když

jsem uviděl obsazení, nejdřív jsem se strašně rozchechtal, protože s mým ksichtem je to od vedení divadla velká odvaha, že Juana hrají právě já. A když jsem si hru přečetl, tak jsem si řekl: „Propánakrále, o čem to je?“ A co se týče touhy: toužím po každé hezké roli a vždy jsem rád, když nějakou takovou dostanu. A je jedno, jestli je to Juan nebo Lžička do káfička. Každá role je hezká, ať malá nebo velká.

Jak jsi tedy postupně zjistil, „o čem to je“?

Láďa: To byla práce paní režisérky, která mě do toho vtáhla a začala mi vysvětlovat, co je mezi řádky, skryté významy mezi slovy – a já se do hry pomalu ponořil.

U tebe to bylo, Petře, komplikovanější. Nejprve měl hrát Sganarela Alexandr Postler, ale vzhledem k jeho onemocnění muselo dojít asi týden po zahájení zkoušení ke změně obsazení.

Původně jsi měl v Donu Juanovi hrát také, ale jinou figuru. Jak se ti přeskakovalo do jiné – a takto velké a podstatné – role? Navíc je to zatím tvoje největší role, kterou zde v Pardubicích hraješ.
Petr: Rozhodně jsem s tím ze začátku neměl problém, protože už od školy jsem nijak nerozlišoval mezi velkými a malými rolami. Ale velké role jsem dřív vlastně nehrál. Přijal jsem to nejdřív jenom tak, že přecházím z jedné role do jiné. I když jsem si text pročítal, na první pohled jsem to neshledal nikterak těžkou záležitostí. Z tohoto omylu jsem byl ovšem postupně vyveden. Bohužel se dostal také můj premiérový efekt, který mám už ze školy – režisér do mě může v průběhu zkoušení tlačit, co chce, ale to, co se blíží výsledku, se dostaví až při ostré palbě, při premiéře. Věděl jsem velmi dobře, co se po mně chce, ale mám asi nějakou cihličku v hlavě, která se rozbíjí až před diváky.

Jaké jsi měl dosud zkušenosti s komediálními postavami?

Petr: Na DAMU jsem hrál vlastně jenom komediální postavy – Patrona Fortunata v Poprasku na laguně, tragikomického Kulygina ve Třech sestrách nebo ředitele cirkusu v Kazimírovi a Karolíně, kde jsem celé představení chodil po kolenou jako trpaslík.

Vyhovují ti tedy takové role?

Petr: Ano, zatím se v komediálních rolích cítím nejlíp. Ale není to meta, na které bych chtěl zůstat.

Sganarel ale samozřejmě není jen komická figura. Má, řekněme, rozporuplný charakter. Jak ho vnímáš ty?

Petr: Sganarel je Juanovo svědomí, dalo by se říct. Vlastně se všechno snaží zlehčovat, ale zároveň by chtěl co nejvíce svému pánovi pomoci, podle svého přesvědčení, ale jeho slova většinou nepadají na úrodnou půdu.

A jak vnímáš Sganarela ty, Láďo?

Láďa: Já ho moc nevnímám. Mám dost starostí se svým „myslivcem“. Je to takový „troubka a mudrc k pohledání“. Ale bez Sganarela by to prostě nešlo, bez něj by možná Juan do té svojí prázdnoty propadl mnohem dřív. Sganarel ho občas vrací do reálných kolejí, i když evidentně marně.

Petr: Přesně jak říká Káča (napiš ale režisérka!): „Je to ta mūra, která lítá kolem světla lampy.“

Láďa: A ta lampa mu na konci zhasne.

Petr: Tak.

A jak vnímáš, Petře, svého pána Dona Juana?

Petr: Jako svého pána, který to má v hlavě všechno špatně. Mluví o Juanovi. Například kromě cti, kterou si drží. Je to pábitel. Baví ho poslouchat, jak mu jako Sganarel něco vyvrácím, a mě baví, jak je Juan aspoň na chvíli schopen přesvědčit i Sganarela, že na tom jeho způsobu života něco bude.

Láďo, a ty si myslíš, že na tom Juanovu „způsobu života něco bude“? Provokuje tě?

Láďa: Myslím si, že Don Juan žije jako devadesát procent lidí na této zeměkouli. Nic svatého nám není svaté. Samozřejmě, že mě provokuje tím, jak se chová. I z vlastní zkušenosti vím, že život, který vede, je jedním krokem cestou do pekla. Já jsem v životě taky okusil hodně věcí, však jsem taky dvakrát rozvedený, a zažil jsem i jiné věci, které nekonvenují s tím pomyslným kodexem společnosti, jak je nastavený. Ale ačkoli je role Juana napsaná tak, že je svým způsobem nesympatická a není to žádný pozitivní hrdina, myslím si, že hodně lidí se s jeho názorem na život ztotožní, protože „tahle doba je hodně zkažená“.

Je to proto, i podle vás dvou, hra aktuální?

Láďa: Tak to je jasné, na to se snad ani ptát nemusíš. Stoprocentně je.

Petr: „Přesně tak, pane.“

Láďa to již naznačil, ale zeptám se přímo: Čerpali jste při práci i z osobních zkušeností?

Láďa: Samozřejmě, že ano. U každé role vždycky čerpám z osobní zkušenosti, to by měl herec podle mého názoru čerpat vždy. Jde jen o to, kolik té zkušenosti má. Ale i když ji třeba pro některé role nemám, dokážu čerpat ze zkušeností ostatních, přátel. A proto tak rád pozoruju lidi, okolní život. Život je pestrý a neexistuje role, která by se nedotýkala věcí, které člověk viděl nebo sám zažil.

Petr: Po režijních připomínkách, kdy jsme si s režisérkou nastavili roli tak, jak ji chtěla věst, jsem při práci párkrát k chování jiných lidí zabrousil. Ano, je fajn pozorovat lidi, a Juanů i Sganarelů znám hodně.

Jak se vám s režisérkou Kateřinou Duškovou spolupracovalo?

Láďa: Snad ta práce, inscenace, vypovídá sama za sebe. S Kačkou byla spolupráce výborná. Je skvělé potkat takto připraveného režiséra – a jen tak dál, jen tak houšť.

Petr: Já jsem se po škole naštěstí zatím nesetkal s žádným problémem vůči režisérovi, ale jak říká Láďa, tohle bylo ideální zkoušení. I když jsem vstával v 5 hodin ráno v Praze, abych jel do Pardubic, vždy jsem se na zkoušku těšil. A když jsem odpoledne odjížděl zpátky, fyzicky jsem býval unavený často, ale psychicky nikdy. Řekl bych, že mi toho režiséra dala dost.

Láďa: No, minimálně tě po děkovačce políbila. A mě taky, heč! ➔

Shodoval se váš vlastní pohled na postavu a celou hru s její koncepcí?

Láďa: Neměl jsem pocit, že bychom měli každý jiný koncept. S něčím jsem třeba přišel, Kačka to rozvedla a pokračovala dál, což je příklad perfektní spolupráce, jaká by u divadla měla být. A když dojde ke střetu, je to taky dobře, ale k žádnému radikálnímu zde nedošlo. Za Petra ale mluvit nebudu – bylo to podobný?

Petr: „Určitě, pane.“ Ale je pravda, že na začátku jsem nad tím uvažoval trochu jinak. Já sám jsem Sganarela viděl, nevím už proč, jako nějaký stroj, anglický typ, což se mi nakonec ukázalo jako hloupost. Zaplaťpámbu, že se ze mě paní režisérka snažila dostat víc živelnosti, protože v našem podání to takhle živelně být musí.

Na jevišti vytváříte hereckou dvojici. Jak se vám spolu hraje?

Petr: Při zkoušení jsem dosud Láďu pořádně nezažil, ale věděl jsem, jakým způsobem pracuje, že je do toho vždy velmi ponořen, k čemuž já mám zatím velmi daleko. Baví mě pozorovat kolegy, jak pracují, a není to jen o Láďovi, pořad se učím. Ale zdravý respekt, který jsem vůči němu měl a doteď mám, se postupně během zkoušení měnil na radost s ním pracovat a partnerit s ním, je to ping-pong – a myslím si, že to je poznat. Můj názor. Všechno bylo díky němu. Zbavoval jsem se ostychu, tréma přecházela. Mohl jsem se na něj spolehnout, nikdy jsem nebyl na jevišti pocitově sám, což jsem zatím v průběhu své krátké kariéry v takové míře nepoznal. ➔

Řekl bych, že mi tato spolupráce dost pomohla.

A ty ses, Láďo, mohl taky na Petra spolehnout?

Láďa: Já doufám, že s Petrem už v životě spolupracovat nebudu, protože něco tak strašného a nepřípraveného jsem v životě nezažil. Je to herecký nýmand, neumí se pohybovat na jevišti, mluví jak dobytek, neumí text, při partnerování se nekouká do očí a vůbec to je to nejhorší, co sem, do tohoto divadla, za posledních pár let přišlo...

Všechno popírám, všechno co jsem teď řekl, je úplně opačné! – Petr je připravený, parták, nic těžkého pro něj není těžké. Jsem rád, že jsem v tomto divadle potkal dalšího superpartáka. Samozřejmě, že Petr má ten správný divadelní esprit a čuch na situace, a to mně voní. :-)

Petr: Ano, my si voníme. :-)

Láďa: Ale já se sprchuju a doufám, že Petr taky.

Petr: ...→

Láďa: Je také strašně zajímavé pozorovat Petra z hlediště, když hraje, v jakékoli hře. Když se potom spolu bavíme, přijde mi, že je úplně jiný než na jevišti – a přitom je pořád stejně přirozený! On mě fakt baví. :-)

Petr: Protože mám výborný pozorovací reflex a vnímám ty Mistry kolem sebe.

Láďa: „Ty jsi trouba k pohledání, vid’?“ :-)

V jaké roli na tebe, Petře, nejvíce zapůsobil Láďa?

Petr: V Mefistovi, samozřejmě.

Amadea jsem pořád ještě neviděl, velmi se na něj těším. Ale nejvíc mě mrzí, že jsem bohužel nemohl být u toho, když měl Láďa jednu ze svých největších rolí – v Tajemném

hradu v Karpatech, když za mě zaskočil v roli Kramáře. →

Láďa: Já Petrovi samozřejmě děkuju za přenechání tak nádherné role a v životě mu to nezapomenu. Chraňpámbu, „ty hovado“, si ještě někdy zlomit nohu! – pro čtenáře: oslovení „hovado“ používáme v Donu Juanovi od začátku do konce.

Petr: „Rozumím, pane, vyjadřujete se naprosto jasně.“

Petře, kvůli zranění jsi nemohl na jaře zkoušet. Proto až nyní dozkušuješ roli Puka do Snu noci svatojánské. Jak se ti to daří, takto za pochodu, kdy je již inscenace hotová?

Petr: Už jsem dozkušování párkrát zažil, i když v menší roli, a neměl jsem s tím nikdy problém. Jenomže to nikdy nebyl Shakespeare a nikdy to nebyl pan režisér Pecko, který má na lidi větší nároky. Bylo celkem jednoduché do sebe nasoukat text, ale potvrdilo se mi, čeho jsem se obával: v okamžiku, kdy jsem vyšel jako Puk na jeviště a s tou odpovědností, kterou tato role má, všechno na mě padlo a cítil jsem se, jako bych dělal přijímačky na konzervatoř. Kdybych to zkoušel od začátku, jsem si stoprocentně jistý, že by se jednalo o nejnáročnější zkoušení v mé dosavadní kariéře, a o to víc mě mrzí, že jsem se ho nemohl účastnit. Teď na to budu mít jen dvě zkoušky. Ale je to výzva a já jsem stoprocentně rozhodnutý ji přijmout a být připraven.

Sen noci svatojánské tak bude další inscenací, ve které se spolu potkáte. Jak se Oberon těší na svého nového Puka?

Láďa: Petr nastoupil do rozjetého vlaku a bude se nyní v Pukovi střídat s Honzou Konečným (hercem Divadla pod Palmovkou), který hrál Puka doteď sám. Jak jsem Petra poznal, bude to jistě hodně jiné pojetí, což je dobře, protože divadlo je věc velmi rozmanitá a člověk se může jen těšit na změny a nové situace, pokud budou vznikat. Těším se na to moc. A chraňpámbu, jestli řekne, že on se netěší, v tom případě končí! :-)

Ale ani Snem to nekončí! V následujícím „turnusu“ vás čeká společné zkoušení Charleyovy tety, kde spolu budete rovněž herecky partnerit. Jaká máte před začátkem zkoušení této komedie očekávání?

Láďa: Hlavní roli Babbse bude mít Petr, já budu hrát Jacka. Hru si nyní jen ztuha vybavuju, o čem je, ale vím, že spolu budeme partnerit dost. Tentokrát to bude jistě diametrálně odlišný herecký styl než Juan a Sen, takže jsme určitě zvědaví, jaké to bude. Na zkoušení s Petrem se těším, protože budeme na jevišti opět asi jiní a protože Petr je herec, který chytá hrozené předměty a reaguje na teplo, tak se toho neobávám a už bych i začal zkoušet.

Petr: Předměty se ale musí umět házet, a na to jsem měl obrovské štěstí. Jsem také velmi zvědavý na pana režiséra Milana Schejbala, kterého znám pouze jako pedagoga ze školy. Věřím tomu a doufám, že pro všechny půjde alespoň o takovou spolupráci, jakou máme teď za sebou.

Láďa: S panem Schejbalem se v podstatě zatím neznáme. Ale poznáme. :-)>

Když teď asi dva týdny nezkoušíš, jak si tento čas užíváš?

Láďa: Protože je před Vánoci a mám povinnosti vůči svým dětem, tak si volno užívám s nimi. Od září jsem je bohužel hodně eliminoval. Celé to specifikuje věta mé dcery, která do nynějška zněla „Táta práce.“ A teď se změnila na „Táta doma.“

Tvoje dcera se už párkrát v divadle objevila. Divadlo vnímá a baví ji?

Láďa: Chraňpámbu, aby ji začalo bavit, to ji pověsím za uši do průvanu! Ale asi ji fakt baví, doma si zpívá a tančí, je to ovšem asi ten známý úděl hereckých dětí, které mají pocit, že všichni rodiče hrají v divadle, tančí a zpívají... Ale do její hlavičky nevidím, co si o tom myslí.

Petr: No, moje děti jsou zatím ještě v pytlíku. :-)<

Láďa: Moje byly taky, ale teď už jsou na jevišti. Neboj, Péto, to přijde. €)

Také ti přeju, aby ses, Petře, dočkal. Ale tebe nyní, na rozdíl od věnování se dětem, čeká ještě další role – v Holkách z kalendáře.

Petr: Ano, zrovna dnes mám po první zkoušce. A panu režisérovi věřím, co dělá, když si mě tam vzal. Dal mi poměrně volnost a řekl bych, že se v tom budu cítit dobře – vletím tam, zařvu na všechny dámy, ať mě nešťvu, a konec.

A na závěr se ještě vraťme k Donu Juanovi: Jak se ti, Láďo, hrálo s tvojí partnerkou Petrou Janečkovou, která hraje Elvíru, ženu, které jsi jako Juan nevěrný a odmítáš ji?

Láďa: „Tady Sganarel vám poví, jak se mi hrálo s Petrou Janečkovou... Tak ty neodpovíš?... Jestli neodpovíš!... Tak mluv!“

Petr: Vypadali hezky. „To je tak všechno, co bych mohl říct, pane.“

Láďa: Teď vážně. Petra je výborná hráčka a partneri se mi s ní skoro tak dobře jako s Petrem Borovcem. :-)<

Přeji vám, aby se vám spolu stále hrálo a zkoušelo tak dobře jak dosud. ZdJ

L. ŠPINER A P. BOROVEC NA FOTOGRAFIÍCH
Z INSCENACE DON JUAN, FOTO L. SKOKAN

Noví výtvarníci v divadelních dílnách

Nedávno se na jevišti Městského divadla představily dva nové tituly – Don Juan a Holky z kalendáře. Obě inscenace měly v realizačních týmech výtvarníky, kteří byli v našem divadle více méně nováčky. Režisérka Kateřina Dušková na Juanovi pracovala se scénografem PAVLEM KOCYCHEM a kostýmy realizovala KRISTINA MATRE KRÍŽOVÁ, která v našem divadle naposledy pracovala na komedii Dovolená s rizikem v režii Jany Uherové v roce 2000. I Petr Novotný se výjimečně obklopil novým týmem – kostýmy navrhla HANA FISCHEROVÁ a scénu připravil MARTIN ČERNÝ, jehož jméno je podepsané také pod scénografickým řešením komedie S cizí dámou v cizím pokoji v režii Lumíra Olšovského.

Věříme, že vás tyto čtyři nové tváře zajímají, a proto jsme jim položili několik anketních otázek, abychom vám je blíže představili... ZdJ a JaU

- 1 Se kterými režiséry a se kterými divadly nejčastěji spolupracujete?
- 2 Co je pro vás na počátku přípravy nové inscenace rozhodující?
- 3 Při předávací poradě scénografové v divadelních dílnách a v krejčovně předají své návrhy ke zhotovení. Do jaké míry se pak ještě vyvíjejí během zkoušení a výroby?
- 4 Čím vás zaujala hra, kterou jste připravovali pro naše divadlo? Je vám její téma blízké?

MARTIN ČERNÝ

- 1 Nejčastěji jsem se při práci setkal s Ivanem Rajmontem, Ondřejem Havelkou, Jánem Ďurovčíkem, Liborem Vaculíkem, Hanou Burešovou a opravdu mnoha dalšími. Mám za sebou více než stovku inscenací. Opakovaně jsem pracoval v Národním divadle, Státní opeře, Mahenově divadle, Hudebním divadle Karlín, Divadle Kalich, Divadle v Dlouhé...
- 2 Je to text, téma, pohled režiséra, prostor, kde se má inscenace realizovat.
- 3 Během zkoušení se vždycky nějaké nové potřeby vyjeví. To, co jsem odevzdal, občas měním, ale nerad, zvláště pokud už je dekorace vyrobená. Nechci plýtvat energií lidí z dílen ani penězi. Raději mám jasno už na předáváče.
- 4 Mám rád situační komedie. Když sedím na premiéře, podle reakce diváků hned vím, jestli se nám práce povedla. Téma není mé životní, ale baví mě ta role pozorovatele životů žen středního věku.

PAVEL KOCYCH

- 1 Nejčastěji spolupracuji s mou nejoblíbenější režisérkou Kateřinou Duškovou. Mám za sebou scénografické řešení do řady divadel – Jihlava, Most, Cheb...
- 2 Především diskuse s celým tvůrčím týmem a studium inspiračních materiálů (např. přesahy do filmu ad.).
- 3 Velkou výhodou oproti realizacím v architektuře je fakt, že v divadlech se dá do jisté míry upravovat výprava inscenace i v průběhu zkoušení a nechávat se inspirovat tím, co reálně vyplyne z jednotlivých akcí a dramatických situací. Jistě ale je, že ne vždy je to k plné libosti dílenského provozu.
- 4 Rozhodně svou nadčasovostí.

H. FISCHEROVÁ (VPRAVO) S DRAMATURGYNÍ J. UHEROVOU A VEDOUČÍM VLÁŠENKÁŘEM B. VAGENKNECHTEM

HANA FISCHEROVÁ

- 1 Nejčastěji s Hanou Burešovou v pražském Divadle v Dlouhé a v Městském divadle v Brně, kde ona pravidelně hostuje. Ráda také spolupracuji s Michalem Dočekalem, jako nedávno v Národním divadle. Divadlo v Dlouhé ale považuju za divadlo, kde se cítím nejvíc doma.
- 2 Koncepce, jednoznačně. Tu výrazně ovlivňuje osobnost režiséra a dramaturga. V případě režisérů, na které jsem měla štěstí, koncepce vzniká v těsné spolupráci s výtvarníky. Je to nejinspiračnější a nejzajímavější fáze vzniku inscenace, nejsvobodnější. Pokud se povede koncepce, postaví pevný základ, na němž už staví každý sám a přece do sebe všechno zapadá.
- 3 Promění se, více či méně, ale promění. U kostýmů určitě. Inscenace je živý tvar a v ní žijí herci. Kdyby se nezměnilo nic během zkoušení, bylo by to podle mě nepřírozené. Záleží vždy zase na režijním přístupu a konkrétní inscenaci.
- 4 Hra je mi určitě blízká. Jednak jsem ve stejném věku jako hrdinky té hry a také proto, že v Anglii jsem prožila tři hezké roky života.

K. MATRE KŘÍŽOVÁ (VPRAVO) PŘEDSTAVUJE SVÉ NÁVRHY VEDOUČÍ KREJČOVNÝ J. KOSEJČKOVÉ A REDITELI DIVADLA P. DOHNALOVÍ

KRISTINA MATRE KŘÍŽOVÁ

- 1 Nejčastěji spolupracuji s režisérem Karlem Křížem a v poslední době nejvíce s režisérkou Kateřinou Duškovou. Divadla v Jihlavě, Liberci, Mostě, Chebu, v pražském Divadle na Vinohradech ad.
- 2 Pro mě je nejdůležitější dobře a důkladně hru rozebrat – detaily prostředí, doby, ve které se odehrává. Poté, proč a kam hru dosadit – současnost, minulost. Zaměřit se na charakteristiku postav a prostředí, ve kterém se nacházejí, a v situacích, ve kterých se nacházejí. To vše je podstatné a nejdůležitější k tomu, abych mohla začít obrazově vymýšlet prostor či kostýmy. A toto vše mi výborně funguje s oběma jmenovanými režiséry.
- 3 Návrhy scény a kostýmů by měly na předávací poradě být vlastně hotové, připravené k výrobě. Ale během zkoušek obvykle přibude několik dalších nápadů, které se většinou přidají. Neměly by to však být zásadní změny.
- 4 Juan je prostě Juan. Je prototyp muže, kterého by každá žena chtěla mít, ale ne doma.

P. KOCYCH (UPROSTŘED) S VEDOUČÍM DEKORAČNÍCH DÍLEN A. LISÝM, JEVIŠTNÍM MISTREM J. VANÍČKEM A INSPICIENTEM J. VOJÍŘEM

M. ČERNÝ (VLEVO) NA PŘEDÁVACÍ PORADĚ S UMĚLECKÝM ZÁMEČNÍKEM M. TOMÁŠKOU

25. února – 4. března 2013 XIII. ročník

GRAND FESTIVAL SMÍCHU

SOUTĚŽNÍ PROGRAM V MĚSTSKÉM DIVADLE

PONDĚLÍ **25.** 19:00
L. Knutzon / ŘEMESLNÍCI

Švandovo divadlo na Smíchově, Praha. Dánská komedie, vskutku ze života. Alice a Manfred se pustili do rekonstrukce domu. Proč ale náhle zmizeli zeď, schody a dokonce i jeden řemeslník? Hrají K. Cibulková, K. Halbich, P. Hřebíčková, F. Čapka, R. Jaškůw a další. Režie D. Hrbek.

ÚTERÝ **26.** 19:00
F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Východočeské divadlo Pardubice. Známá komedie plná gagů a situační komiky! Pierre pořádá velkou „večeři blbců“, jenomže na svou zlomyslnost tentokrát doplatí a legrádka pro pobavení se mu vymstí... V hlavních rolích M. Mejzlík a A. Postler. Režie H. Mikolášková.

STŘEDA **27.** 19:00
O. Wilde / JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA

Národní divadlo moravskoslezské, Ostrava. Lehkovážná komedie pro seriózní publikum, ve které si dva mladí gentlemani pohrávají s pravdou, jen aby vnesli do svého poklidného venkovského života trochu vzrušení. Hrají V. Polák, I. Orozovič, A. Mohylová, P. Lorencová, V. Forejtová a další. Režie V. Vencel.

ČTVRTEK **28.** 19:00
P. A. C. de Beaumarchais / FIGAROVA SVATBA

Klicperovo divadlo Hradec Králové. Crazy variace slavné francouzské komedie o jednom neobyčejném dni sluhu Figara. Jiskřivá hra lásky plná nástrah, složitých plánů a jejich nečekaných vyústění. Hrají V. Dvořák, P. Štorková, J. Zapletal, P. Tomicová, Z. Valchařová-Poulová a další. Režie D. Drábek.

PÁTEK **1.** 19:00
J. Janků – P. Svojtka / BEDŘICH SMETANA: THE GREATEST HITS

Městská divadla pražská, Divadlo ABC, Praha. Muzikál pro činoherce pro pobavení a současně i pro rozšíření hudebních obzorů. Skupina herců v nejmenovaném souboru se pokouší nastudovat souborné dílo velikána české národní hudby... Hrají P. Juřica, V. Kubařová, R. Říčař, M. Slaný, V. Gajerová, Z. Vencel, L. Pernetová, I. Hlas a další. Režie P. Svojtka.

SOBOTA **2.** 19:00
D. Kelly / LÁSKA A PENÍZE

Divadlo v Dlouhé, Praha. Krutá komedie současného britského autora o lásce v mnoha jejích podobách. Tvoří ji několik příběhů, které se rafinovaně prolínají, navíc je děj nezvykle vyprávěn pozpátku. Hrají M. König, H. Dvořáková, J. Vondráček, M. Turková, K. Sedláčková-Oltová a další. Režie J. Mikulášek.

NEDĚLE **3.** 19:00
G. Feydeau / BROUK V HLAVĚ

Divadlo A. Dvořáka Příbram. Jedna z nejslavnějších a nejčastěji uváděných frašek o domnělé nevěře pana Champsboisy v hodinovém hotelu. Hrají R. Štabrňák, H. Lapčíková, V. Závěský, I. Krmičková, L. Král, V. Mrva a další. Režie M. Schejbal.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

VOLÁNÍ SIRÉN S VLADIMÍREM ČEČEM

Do dalšího dílu zábavného cyklu **Volání sirén** jsem si pozvala našeho bývalého kolegu, herce a moderátora **VLADIMÍRA ČEČHA**. Na Vládu mám hned několik intenzivních vzpomínek. Poprvé jsem ho zaregistrovala v Tarantově inscenaci *Romeo a Julie*, když jsem ještě jako studentka DAMU navštívila toto představení na festivalu v Praze.

Pak jsme se za několik let na krátkou chvíli potkali v angažmá v Činoherním studiu v Ústí nad Labem. Vladimír odcházel z aktivní politiky, do té doby působil jako poslanec (ostatně politicky se angažoval už i v Pardubicích, spoluzakládal tady Občanské fórum) a vracel se na hereckou dráhu. Tehdy se ukázalo, že se znám i s jeho ženou, která ve stejnou dobu jako já studovala DAMU.

Třetí vzpomínka je na Vladimíra jako na kuchaře. U manželů Novotných jsem se účastnila neobyčejně opulentní večeře, kdy Vláška vařil několik druhů skvělých čínských jídel. Nejsem úplný znalec, ale vím, že se snažil, aby se jídla co nejvíce podobala originálu, a opravdu to působilo jako autentická čínská kuchyně. Kuchař byl vybaven spoustou vlastních ingrediencí a potravin a nic si nenechával pro sebe, vysvětlil nám způsob přípravy, původ jídla i jeho historii. Byl to nezapomenutelný večer.

A nakonec si Vladimíra vybavuji jako moderátora oblíbené televizní soutěže *Chcete být milionářem?* Tady našel se svým charismatickým zjevem velké uplatnění a stal se mimořádně populárním.

Kdo tedy je Vladimír Čech? Pochází z herecké rodiny, otec Vladimír Čech byl hercem a matka Heda Čechová televizní hlasatelkou. Po ukončení studia DAMU nastoupil do svého prvního angažmá v ostravském Divadle Petra Bezruče,

hrál ve Slezském divadle v Opavě, Státním divadle Ostrava, v Českém Těšíně, Státním divadle Oldřicha Stibora v Olomouci (dnes Moravské divadlo) nebo ve Východočeském divadle v Pardubicích. V letech 1990–1992 působil jako poslanec České národní rady. Mezitím hostoval v pražském Činoherním klubu, pak hrál v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, pražském Divadle Rokoko a Středočeském divadle Kladno. Od roku 1999 byl hercem na volné noze a v současnosti je členem souboru Městských divadel pražských.

Ve volném čase rád hraje basketbal a minigolf. V minigolfu se stal mistrem republiky a vicemistrem Evropy v družstvech. Volný čas také rád tráví v přírodě.

Těším se na setkání s tímto mužem mnoha tváří, hercem, moderátorem a bývalým politikem a věřím, že si budeme mít o čem povídat. A doufám, že to bude zajímat i naše věrné diváky.

JaU

V. ČECH JAKO KARDINÁL RICHELIEU VE **TŘECH MUŠKETÝRECH** NA KUNĚTICKÉ HOŘE V ROCE 2004, FOTO M. KLÍMA

Nový INprojekt na Malé scéně ve dvoře Slepice na zádech v režii Mikoláše Tyce

V cyklu malých inscenačních projektů světových novinek INprojekty pokračujeme německou komedií Freda Apkeho *Slepice na zádech*, která poprvé vstoupí na české jeviště právě v našem divadle. S velkým úspěchem byla uvedena například v roce 2004 ve slavném varšavském divadle Teatr Na Woli. Tato hra ukazuje jiný obraz německé dramatiky, z níž jsme v našem cyklu zatím uvedli dva vážnější, respektive experimentálnější tituly (Schimmelpfennigova *Zlatého draka* a *Historku o svaté Magdě Johanny Keptein*). V Německu samozřejmě vzniká i řada komedií, postavených na základních a klasických komediálních principech. *Slepice na zádech* je toho důkazem. Osciluje mezi konverzační a situační komedií a je postavena na základě milostného trojúhelníku. Paní Kobaldová a její soused Bonsch vedou dialog (nejen) o mrtvém manželovi, kterého prý Kobaldová ten den zabila, s čímž se Bonschovi svěřuje a prosí ho o pomoc při vymýšlení polehčujících okolností. A tito dva dříve nepřátelští sousedé se při této akci postupně sblíží. Ale je všechno opravdu tak, jak nám postavy sdělují? Odhalte tajemství vraždy a nechte se vést překvapivými zvraty této svižné komedie – již v pondělí 14. ledna od 19.00 hodin. S jejím režisérem MIKOLÁŠEM TYCEM se můžete však již dopředu seznámit v následujícím rozhovoru.

Mikoláši, v Pardubicích budeš nyní režírovat poprvé. Jaké máš zkušenosti z podobných divadel, jako je to naše?

Jak říkáš, čeká mě tu první spolupráce, takže není úplně snadné najít onu podobnost, na kterou se ptáš... Každé tvůrčí setkání je přece specifické, vždy se objevuje něco nového, pokaždé se s divadlem ocitáš v jiném společenském klimatu. Ale to je právě to, na co se těším. Z každé spolupráce v různých divadlech byla nejcennější zkušenost z jedinečného setkání.

S jakými hrami a ansámblly ses tedy dosud setkal?

V Jihočeském divadle v Českých Budějovicích mám za sebou dvě inscenace, dále jsem spolupracoval s příbramským divadlem, s Pražskou konzervatoří, v české premiéře jsme uvedli v Buranteatru komedii *Amazonie* a na konci listopadu byla zatím má poslední premiéra *Láska a peníze* v Moravském divadle Olomouc.

Pracuješ ale i na menších scénách jako například v brněnském Buranteatru. Jak se liší práce režiséra v repertoárovém divadle od práce v menším divadelním spolku?

V menších divadelních souborech neexistuje řada profesí, které jsou ve větších divadlech běžné.

Takže herci si musí vyrábět a stavět dekorace sami, shánějí si rekvizity, nápověda neexistuje. Často to pak vede k náročným zkouškám, ale na druhou stranu soubory jako Burani (BRNĚNSKÝ BURANTEATR – POZN. RED.) mají energie na rozdávání a jejich svérázný přístup k divadlu je velice inspirativní.

Jsi na volné noze. Může se takto mladý režisér snadno „uživit“?

Není snadné se uživit, ale tak to u nás bohužel chodí. Jen málokdo si dnes uvědomuje, že bez kulturního života a skutečných uměleckých hodnot se během pár let může naše společnost zredukovat na nákupy a televizní seriály. Jsme úžasná kulturní země, měli bychom na sebe být hrdí, ale tak nějak nejsme. A od tohoto přístupu se odvíjí i honoráře. Ale já si nestěžuji, jinak bych už divadlo nedělal. Naštěstí mi velmi pomáhá i drobné stipendium, které dostávám díky mému doktorandskému studiu na DAMU.

Uvedl jsi dvě hry polského dramatika Michala Walczaka v české premiéře. Láká tě tedy objevovat pro české divadlo nové autory?

Ano, je to úžasná výzva, když inscenuješ text, který se tady ještě neobjevil. Je to jako taková malá cesta na Měsíc, snad i herci mají ten pocit – malý krok pro herce, velký krok pro novou hru... Určitě si vzpomeneš i na scénické čtení v Jihočeském divadle, kde jsme díky Martinu Glaserovi uvedli jednu rakouskou hru v bazéně. Takové objevování možností divadla a možností dramatu mě baví.

Setkal ses už s podobnými projekty, jako je ten náš – INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek)?

Krom zmíněného jihočeského site-specific projektu jsem nic podobného nedělal a moc se na to těším.

Co tě na takových projektech zajímá a baví?

Nutnost dynamické práce, protože času je tak málo, že se musíš naprosto koncentrovat na danou věc. Je to jako bys měl 10 vteřin na nakreslení skici. I kdyby to bylo stádo slonů, musíš najít to podstatné. Tedy ten jeden létající slon, který plachtí nad savanou...

Komedie Freda Apkeho Slepice na zádech je založena na klasickém milostném trojúhelníku, ale osciluje na hranici reality a fikce, a je mimo jiné také o hledání skutečné pravdy. Baví tě podobné hry, které mají tajemství, a postupně se v nich odkrývá, jak je to mezi postavami doopravdy?

Ano, určitě, protože i jako divák vnímám všechny změny postav a nechci být úplně stejným člověkem, když do divadla přicházím a když ho po představení opouštím... Mnoho dramatiků si s podobnými tématy dnes pohrává, ale málokdo to umí s jistou bravurou a vtípem – a to se právě v téhle hře povedlo.

Tato hra sleduje postavy ve středním věku, které rovněž bilancují svůj dosavadní život, jejich původní ideály se v průběhu let životní zkušeností proměnily. Může mladý režisér těmto postavám vůbec rozumět? Jak jako režisér pracuješ s postavami, jejichž životní zkušenost dosud nemáš?

Snažím se nacházet paralely ve svém životě. Taky se mi stává, že pochybuji, jestli to, co právě dělám, má smysl. Jednou jsem musel ukončit krásný vztah po společných šesti letech a ty pochybnosti, které se kolem tohoto momentu objevovaly, mi někdy pomáhají uvědomit si drama, které se odehrává v nitru postav. Nikdy však při hledání zkušeností nemohu překročit jisté meze, to je jasné. Až budu jednou třeba inscenovat Othella, rozhodně svou partnerku neuškrťm.

Přeji ti, aby se ti v Pardubicích líbilo a naše spolupráce byla úspěšná! Zlom vaz!

ZdJ

VČD navštívil hejtman Pardubického kraje

V úterý 27. listopadu nově zvolený hejtman Pardubického kraje JUDr. Martin Netolický se svým prvním náměstkem Ing. Romanem Línkem navštívili Východočeské divadlo. Hosty divadlem provedl ředitel Petr Dohnal: „Hejtman si prošel celé zákulisí a zjevně se v divadle cítil velmi příjemně. Zavzpomínal, že se mu zde nejvíce líbil Čapkův Loupežník, kterého viděl jako student gymnázia. A protože sám hraje v ochotnickém souboru v České Třebové, zdá se, že k nám bude mít dobrý vztah a bude se účastnit premiér i dalších významných akcí divadla.“ RaS

BĚHEM PROHLÍDKY ŘEDITEL DIVADLA P. DOHNAL S HEJTMANEM M. NETOLICKÝM SLAVNOSTNĚ ZNOVUOTEVŘEL HEJTMANSKOU LÓŽI.

Ples v divadle podruhé. A rovnou plesy dva!

Loni se ples města, divadla a filharmonie, který se konal v Městském divadle, stal společenskou událostí, o které se dlouho mluvilo. Nešlo jen o to, že se na něm setkali všichni, co ve městě něco znamenají, ale především zaujal tím, že se konal v luxusních prostorách secesního divadla. Bylo to poprvé, co Východočeské divadlo přistoupilo k organizaci dlouho plánovaného plesu po vzoru „plesu v opeře“.

Nic však není zadarmo. Divadlo muselo na několik dní přerušit provoz, herci odjeli hrát na zájezdy a zaměstnanci dílen, jevištní techniky a několik externích odborníků začali pracovat na rozebrání hlediště. Všechny sedačky v hledišti se vyklidily a na jejich místo se položila nová podlaha. Pultry šaten se také odvezly a ve vstupním foyer se vytvořila centrální šatna. A na všechno to uvolněné místo se daly stoly – do hlediště, do foyer, do bočních choděb, do lóží i do prostor balkónových šaten. Krejčové ušily ubrusy na stoly a povlaky na židle.

Osvětlovači připravili speciální osvětlení celého divadla. Mezi tím herci a tanečníci zkoušeli program...

Když nastal okamžik, kdy měli přijít první plesoví hosté, byli jsme napjatí a nervózní. Vše sice bylo skvěle připravené, ale nikdo zatím nedokázal odhadnout, zda se všichni pohodlně vejdou do divadla, jestli na jevišti, které se stalo tanečním parketem, nebude tlačence, jestli budou stačit bufety s občerstvením... Ples ale nakonec proběhl bez problémů a vysloužil si od všech přítomných jen samou chválu.

Letos se divadlo rozhodlo, že připraví plesy rovnou dva. Jako každoročně i letos připravujeme ples statutárního města Pardubice, Východočeského divadla Pardubice a Komorní filharmonie Pardubice, ale navíc jsme chtěli uspořádat i čistě náš vlastní ples pro předplatitele a přátele divadla. A aby se to nepletlo, každý dostal jiný název. Navíc bude mít každý z nich svůj vlastní program.

V pátek 25. ledna se uskutečnil **DIVADELNÍ BÁL**. Název napovídá, že půjde o naši divadelní událost, proto vedle taneční kapely Uši Music Band zahraje i divadelní kapela Můžete si za to sami! Jako host vystoupí známá hudební skupina Ready Kirken. Herci předvedou kostýmy z inscenací poslední sezóny a také spolu s tanečnicí zatančí! Petra Janečková, Martina Sikorová, Petra Tenorová a Dagmar Novotná se svým manželem Pavlem zazpívají známé hity 60. let. Všichni budeme určitě netrpělivě čekat na vyhlášení výsledků divácké ankety o nejoblíbenější herečku a herce VČD. A nebude chybět ani bohatá tombola.

V sobotu 26. ledna se v brzkých ranních hodinách sklídí poslední pozůstatky Divadelního bálu, aby se divadlo mohlo připravit na další významnou událost – **MĚSTSKÝ PLES**, který tradičně zahájí slavnostní vystoupení Komorní filharmonie. A přestože toto hudební těleso běžně hraje úplně jiný repertoár, pro tuto příležitost si přichystá i několik tanečních kousků. K tanci bude hrát také Uši Music Band, jenž doprovodí i naše herce, kteří zazpívají několik tanečních hitů přelomu 60. a 70. let. Svě mistrovské umění předvedou členové Tanečního klubu LIFE. Proběhne aukce obrazů, jejíž výtěžek bude sloužit charitativním účelům. A samozřejmě bude i bohatá tombola.

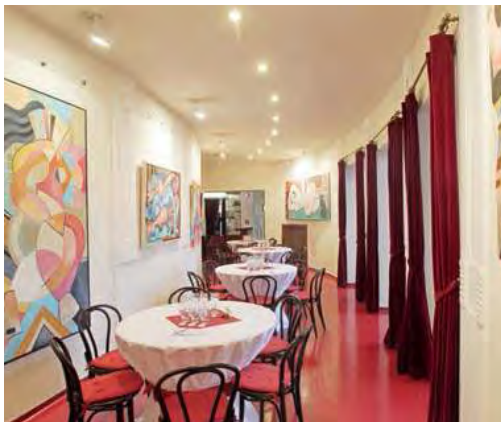
Slavnostní náladu jistě podtrhne i láhev vína s originální etiketou vytvořenou pouze pro tuto příležitost, kterou dostanou všechny páry na bále i na ples.

JaU

STEJNĚ JAKO VLONI SE JEVIŠTĚ DIVADLA ZMĚNÍ NA TANEČNÍ PARKET, FOTO R. KALHOUS

PLESOVÁ ÚPRAVA DIVADLA

NOVÉ CD S PÍSNĚMI Z MUZIKÁLU ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Stalo se již tradicí, že po premiéře většiny muzikálů, které nazkoušíme, časem vydáváme i doprovodné CD s písněmi z představení. Nyní přinášíme dobrou zprávu pro diváky, kteří se už dotazovali na nahrávku hitů z posledního hudebního představení **ZPÍVÁNÍ V DEŠTI**. CD je již v prodeji v divadelním obchůdku ve foyer a v předprodeji divadla! Vydání CD předchází řada práce, o které povyprávěla dramaturgyně Zpívání v dešti Jana Uherová: „Obvykle to děláme tak, že pořídíme nahrávky jednotlivých čísel buď přímo při představení, nebo v nahrávacím studiu našeho divadla, což trvá i několik dní. CD Zpívání se řadí k těm, které vznikaly ve studiu. Po nahrání songů náš mistr zvukař Lukáš Lucky Botta ještě dlouhou dobu pracuje na finálním soundu všech čísel. Mezitím připravujeme grafickou podobu bookletu. A nakonec připravené podklady „céděčka“ odvezeme do firmy FERMATA, kde nám zhotoví požadovaný náklad.“ Na vánoční dárek je už sice pozdě, ale na to, aby si člověk udělal radost, je čas kdykoliv. A pak si s našimi herci můžete zanotovat třeba oblíbené: Já zpívám v dešti rád, je dešť můj kamarád, ať jen mží, ať líják buší dál do louží... nebo Dobré ráno, dobré ráno... RaS

↑ AUTORKOU GRAFICKÉ ÚPRAVY OBALU CD JE K. FORMÁNKOVÁ.

DO DIVADLA ZADNÍM VCHODEM...

TENTOKRÁT ZA GARDEROBIÉRKAMI

Máme pro vás další díl losovací soutěže Do divadla zadním vchodem! Představením, u něhož vám v lednu nákup vstupenek okořeníme tímto zajímavým bonusem, bude derniéra muzikálu MUŽ Z KRAJE LA MANCHA v sobotu 12. ledna od 19.00 hodin. Na výherce losování tentokrát čeká účast na přípravě vybraného představení po boku našich garderobiérek a dvě volné vstupenky na tento titul, nebo „divoká karta“, jež vás opravňuje k volnému vstupu pro dvě osoby na představení dle vlastního výběru. RaS

K. JELÍNKOVÁ A J. KALUŽNÝ, MUŽ Z KRAJE LA MANCHA, FOTO M. KLÍMA

INTERNATIONAL FESTIVAL
**Jazz
Dance
Open 2013**
SINCE 2004

Červen je sice ještě daleko, ale ředitelka mezinárodního tanečního festivalu **JAZZ DANCE OPEN Helena Machová** již uveřejnila program a 2. ledna zahájila prodej vstupenek. Zájemci si vstupenky mohou zakoupit v předprodeji divadla či objednat přímo u paní Machové na 776 088 093 či na helena.machova@seznam.cz. RaS

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA **1.** 18:00

VERNISÁŽ

Otevření X. ročníku festivalu výstavou fotografa a designera A. Mádra ve foyer VČD (do 10. června 2013).

SOBOTA **8.** 19:00

GALAVEČER

Slavnostní zahájení festivalu. Profesionální mistr světa **Jazz Ballet Valery** (Rusko), **Taneční divadlo Heleny Machové** spolu s Jazz Ballet Valery, **Njachas Papis Nyass** (bubny a tance Afriky), **tanečníci z Číny** a další. Výstava fotografií M. Stanovského a E. Stanovské (do 10. června 2013). Výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže festivalu (rovněž do 10. června 2013).

NEDĚLE **9.** 17:00

SOUTĚŽNÍ DEN

Soutěžní taneční projekty. Profesionální mistr světa **Jazz Ballet Valery** (Rusko), **Taneční divadlo Heleny Machové** spolu s Jazz Ballet Valery, **tanečníci z Číny** a další. Vyhlášení Cen poroty a diváků – v čele poroty V. Harapes, O. Sergejeva a V. Tereshkin. Dekorování vítězů dětské výtvarné soutěže festivalu a módní přehlídka M. Chvátalové.

PONDĚLÍ **10.** 10:00

DANCESHOW

Pro školy tančí profesionální mistr světa **Jazz Ballet Valery** (Rusko), **Taneční divadlo Heleny Machové** spolu s Jazz Ballet Valery, **tanečníci z Číny** a další.

HUDEBNÍ SÁL PARDUBICKÉ RADNICE

PONDĚLÍ **10.** 13:30

TANEČNÍ DÍLNY

Výuka pro všechny zájemce, lekce lze sledovat i pouze jako divák. Učit budou zahraniční profesionální pedagogové. Za podpory náměstka primátorky města F. Brendla.

Festivalová nabídka bude průběžně doplňována – podrobnější informace na www.machovadance.cz.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

SKANSKA **Autoprodej DUKLA**
PARDUBICE

Alukov
Member of IPC Team

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

deník

ČESKÝ ROZHLAS
PARDUBICE
104.7 FM • 102.8 FM • 95.8 FM

radio hey!
...to máš

RADIO
ČESKÁ
HORA
MM

V1
východočeská televize

Česká kultura
Přehled kulturních programů

PARDUBICKÉ LISTY.cz

informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArt

HAK

P
CENTRUM

AUTOCENTRUM

era
Beyond Radar

VČES

MULTI

PARDUBICKÝ
ROZHLAS

Kavoviny
KAVOVINY

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LEDEN 2013 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. TENOROVÁ A L. ŠPÍNĚR, DON JUAN, FOTO L. SKOKAN